

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2016/165
Karar Sayısı : 2017/76
Karar Tarihi : 15.3.2017
R.G.Tarih-Sayısı : 13.4.2017-30037

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 9.6.2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 14. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "...ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda..." ibaresinin, Anayasa'nın 2., 10., 13., 26., 28., 32., 38. ve 90. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Sanıklar hakkında, düzeltme ve cevap yazısının 5187 sayılı Kanun'un 14. maddesinin birinci fıkrasında belirtilen şartlara uyulmaksızın yayımlanması suçundan açılan kamu davasında, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I- İPTALİ İSTENİLEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un, itiraz konusu kuralın da yer aldığı 14. maddesi şöyledir:

"Düzeltilme ve cevap

Madde 14- Süreli yayınlarda kişilerin şeref ve haysiyetini ihlâl edici veya kişilerle ilgili gerçeğe aykırı yayım yapılması halinde, bundan zarar gören kişinin yayım tarihinden itibaren iki ay içinde göndereceği suç unsuru içermeyen, üçüncü kişilerin hukuken korunan menfaatlerine aykırı olmayan düzeltme ve cevap yazısını; sorumlu müdür hiçbir düzeltme ve ekleme yapmaksızın, günlük süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren en geç üç gün içinde, diğer süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren üç günden sonraki ilk nüshada, ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda, aynı puntolarla ve aynı şekilde yayımlamak zorundadır.

Düzeltilme ve cevapta, buna neden olan eser belirtilir. Düzeltme ve cevap, ilgili yazıdan uzun olamaz. Düzeltme ve cevaba neden olan eserin yirmi satırdan az yazı veya resim veya karikatür olması hallerinde düzeltme ve cevap otuz satırı geçemez.

Süreli yayının birden fazla yerde basılması halinde, düzeltme ve cevap yazısı, düzeltme ve cevap hakkının kullanılmasına sebebiyet veren eserin yayımlandığı bütün baskılarda yayımlanır.

Düzeltilme ve cevabın birinci fıkrada belirlenen süreler içinde yayımlanmaması halinde yayım için tanınan sürenin bitiminden itibaren, birinci fıkra hükümlerine aykırı şekilde yayımlanması halinde ise yayım tarihinden itibaren onbeş gün içinde cevap ve düzeltme talep eden kişi, bulunduğu yer sulh ceza hâkiminden yayımın yapılmasına veya bu Kanun

hükümlerine uygun olarak yapılmasına karar verilmesini isteyebilir. Sulh ceza hâkimi bu istemi üç gün içerisinde, duruşma yapmaksızın, karara bağlar.

Sulh ceza hâkiminin kararına karşı acele itiraz yoluna gidilebilir. Yetkili makam üç gün içinde itirazı inceleyerek karar verir. Yetkili makamın kararı kesindir.

Düzeltilme ve cevabın yayımlanmasına hâkim tarafından karar verilmesi halinde, birinci fıkradaki süreler, sulh ceza hâkiminin kararına itiraz edilmemişse kararın kesinleştiği tarihten, itiraz edilmişse yetkili makamın kararının tebliği tarihinden itibaren başlar.

Düzeltilme ve cevap hakkına sahip olan kişinin ölmesi halinde bu hak, mirasçılardan biri tarafından kullanılabilir. Bu durumda, birinci fıkradaki iki aylık düzeltme ve cevap hakkı süresine bir ay ilave edilir.”

II- İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Serdar ÖZGÜLDÜR, Serruh KALELİ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Recep KÖMÜRCÜ, Nuri NECİPOĞLU, Hicabi DURSUN, Celal Mümtaz AKINCI, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ’in katılımlarıyla 12.10.2016 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III- ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Berrak YILMAZ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü.

A- İtirazın Gerekçesi

3. Başvuru kararında özetle, cevap ve düzeltme metninin ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda yayımlanması zorunluluğunun, bu yayının yapıldığı sayfaya reklam alınması, gazete sayfalarının azaltılması ya da siyasi içerikli yazıların yer aldığı sayfa numaralarının ekonomi veya yaşamsal olaylar bölümüne özgülenmesi gibi editöryal olarak düzenlenmesinden kaynaklanan sebeplerin varlığı halinde uygulamada sorunlara yol açtığı, cevap ve düzeltme metninin ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunda yayımlanmamasının sanıkların iradeleri dışında gerçekleşen nedenlere bağlı olduğu, ayrıca sanıklar yönünden koşullar oluştuğunda kasıtlı olarak suç işledikleri şeklindeki kabulle sorumlu müdür ve sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkilinin de cezalandırıldığı, bu nedenlerle kuralın, Anayasa'nın 2., 10., 13., 26., 28., 32., 38. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

B- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

4. 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 17. maddesi yönünden de incelenmiştir.

5. İtiraz konusu kuralın da yer aldığı 5187 sayılı Kanun'un 14. maddesinde, süreli yayınlarda kişilerin şeref ve haysiyetini ihlâl edici veya kişilerle ilgili gerçeğe aykırı yayım yapılması halinde, bundan zarar gören kişinin yayım tarihinden itibaren iki ay içinde göndereceği suç unsuru içermeyen, üçüncü kişilerin hukuken korunan menfaatlerine aykırı olmayan düzeltme ve cevap yazısını; sorumlu müdürün hiçbir düzeltme ve ekleme yapmaksızın, günlük süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren en geç üç gün içinde, diğer süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren üç günden sonraki ilk nüshada, ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda, aynı puntolarla ve aynı şekilde yayımlamak zorunda olduğu hüküm altına alınmıştır. İtiraz konusu kural “...ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda...” ibaresidir.

6. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

7. Anayasa'nın 17. maddesinde, “Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.” hükmüne yer verilmiştir. Kişinin yaşam hakkı ile maddî ve manevî varlığını koruma hakkı, birbirleriyle sıkı bağlantıları olan, devredilmez ve vazgeçilmez haklarından. Bireyin kişisel şeref ve itibarı da Anayasa'nın 17. maddesinde yer alan “manevî varlık” kapsamında yer almaktadır.

8. Anayasa'nın 28. maddesinin birinci fıkrasında, “Basın hürdür, sansür edilemez. Basımevi kurmak izin alma ve malî teminat yatırma şartına bağlanamaz.” denilmek suretiyle basın hürriyeti temel hak ve özgürlükler arasında sayılmış ve güvence altına alınmıştır. Maddenin dördüncü fıkrasında ise “Basın hürriyetinin sınırlandırılmasında, Anayasanın 26 ve 27 nci maddeleri hükümleri uygulanır.” hükmüne yer verilmek suretiyle bu hakkın mutlak olmadığı ve Anayasa'nın 26. ve 27. madde hükümlerine göre sınırlandırılabilmesi kabul edilmiştir.

9. Anayasa'nın 26. maddesinin birinci fıkrasında, “Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmî makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.” hükmüne yer verilerek ifade özgürlüğü güvence altına alınmıştır. Maddenin ikinci fıkrasında ise bu özgürlüğün sınırlandırılması sebepleri belirtilip bu hakkın mutlak olmadığı ve maddede belirtilen nedenlerle sınırlandırılabilmesi kabul edilmiştir. Buna göre ifade özgürlüğünün, milli güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, başkalarının şöhret veya haklarının korunması amacıyla ve maddede belirtilen diğer nedenlerle sınırlandırılması mümkündür.

10. Anayasa'nın 32. maddesinde, “Düzeltilme ve cevap hakkı, ancak kişilerin haysiyet ve şereflerine dokunulması veya kendileriyle ilgili gerçeğe aykırı yayınlar yapılması hallerinde tanınır ve kanunla düzenlenir. Düzeltme ve cevap yayımlanmazsa, yayımlanmasının gerekip gerekmediğine hâkim tarafından ilgilinin müracaat tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde karar verilir.” hükmü yer almaktadır. Maddenin gerekçesinde, “Kitle haberleşmesi faaliyetini yürüten organların, bu faaliyetlerinde serbest kalması esastır. Bu serbestiyi kısıtlayan unsurlardan biri de süreli yayınlarda, ‘zorunlu yayım’ denilen yayımlardır. Bunlar yayın organına dış çevreden gönderilen ve organca yayımı mecburî olan mütalaa yahut

mülahazalardır. Böylece süreli yayının sınırlı hacmi doldurulmakta ve serbest yayına yer kalmamaktadır. İkinci olarak süreli haberleşme organının hizmet gereklerinden biri de kamuoyuna doğru haber ve bilgi sunmaktır. Nihayet süreli haberleşme organları faaliyetlerinde, kişilerin haysiyet ve şereflerine saygılı olmakla yükümlüdürler. Maddenin birinci fıkrasıyla bu üç gerek yerine getirilmekte; diğer bir deyimle düzeltme ve cevap hakkı sınırlanmakta, kişilerin haysiyet ve şerefleri de korunarak gerçeğe aykırı yayımlar düzeltilmekte veya cevaplanmaktadır. Kişilere tanınan bu hakkın kullanılış şartlarını kanun düzenleyecektir.” denilmektedir.

11. Anayasa’nın 13. maddesinde, “*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.*” denilmektedir.

12. Temel hak ve özgürlükler özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasa’da öngörülen sebeplerle ve ancak kanunla sınırlanabilir. Dokunulamayacak “öz”, her temel hak ve özgürlük açısından farklılık göstermekle birlikte kanunla getirilen sınırlamanın hakkın özüne dokunmadığının kabulü için temel hakların kullanılmasını ciddi surette güçleştirip, amacına ulaşmasına engel olmaması ve etkisini ortadan kaldırıcı bir nitelik taşımaması gerekir.

13. Temel hak ve özgürlüklerin özlerine dokunulmaksızın yapılan sınırlamalar yönünden ise bu sınırlamaların, demokratik toplum düzeninin gerekleri ile ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı belirtilmiştir. Bir başka deyişle, öze dokunan sınırlamalar, “*demokratik toplum düzeninin gerekleri*” ve “*ölçülülük*” ilkelerine evleviyetle aykırı olacağından, temel hak ve özgürlüklerin özüne dokunan sınırlamalar yönünden “*demokratik toplum düzeninin gerekleri*” ve “*ölçülülük*” ilkeleri bakımından ayrıca inceleme yapılmasına gerek bulunmamaktadır.

14. Öze dokunma yasağını ihlal etmeyen müdahaleler yönünden gözetilmesi öngörülen “*demokratik toplum düzeninin gerekleri*” kavramı, öncelikle ilgili hak yönünden getirilen sınırlamaların zorunlu ya da istisnai tedbir niteliğinde olmalarını gerektirmektedir. “*Demokratik toplum düzeninin gerekleri*”nden olma, bir sınırlamanın demokratik bir toplumda zorlayıcı bir toplumsal ihtiyacın karşılanması amacına yönelik ve ölçülü olmasını ifade etmektedir.

15. Anayasa’nın 13. maddesinde ifade edilen “*ölçülülük ilkesi*”, temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin başvurularda dikkate alınması gereken bir diğer ilkedir. Demokratik toplum düzeninin gerekleri ve ölçülülük ilkeleri, iki ayrı kriter olarak düzenlenmiş olmakla birlikte bu iki kriter arasında sıkı bir ilişki vardır. Temel hak ve özgürlüklere yönelik herhangi bir sınırlamanın başvurulabilecek en son çare ya da alınabilecek en son önlem olarak temel haklara en az müdahaleye olanak veren ölçülü bir sınırlama niteliğinde olup olmadığının incelenmesi gerekir.

16. Anayasa’nın 13. maddesinde yer alan ve aralarında sıkı bir ilişki bulunan, “*temel hak ve hürriyetlerin özü*”, “*demokratik toplum düzeninin gerekleri*” ve “*ölçülülük ilkesi*” kavramları, bir bütünün parçaları olup, “*demokratik bir hukuk devleti*”nin özgürlükler rejiminde gözetilmesi gereken temel ölçütlerini oluşturmaktadır.

17. Demokratik toplum kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin en geniş şekilde güvence altına alındığı bir düzeni gerektirir. Demokrasilerde devlete düşen görev, temel hak ve

özgürlükleri korumak ve geliştirmek, bunların etkili şekilde kullanılmasını sağlayacak tedbirleri almaktır. Bu kapsamda devlet, özellikle temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldıracak veya bunlara ölçüsüz müdahale teşkil edecek tutumlardan kaçınmalı ve başkalarından gelebilecek tehditlere karşı bireyleri korumalıdır. Temel hak ve özgürlükler arasında düşünce özgürlüğü ve özellikle düşünceyi açıklama özgürlüğü önemli bir yer alır. Düşünce özgürlüğünün en olağan yollarından biri de basındır. Belirli bir olay, konu ve durum hakkındaki düşünce ve kanaat genellikle basılmış eserlerle, yani gazete, dergi, kitap, broşür, bildiri veya el ilanı yolu ile açıklanır. Kişilerin düşüncelerini açıklamaları ve çeşitli konularda bilgi edinmeleri, düşünce ve görüşlerin yazılı ve görsel basın aracılığıyla başka kişilere, topluma ulaştırılabilmesine bağlıdır.

18. Demokratik toplumlarda basının en önemli görevi, kamu yararını ilgilendiren olay ve konularda haber ve bilgi vermek, açıklamalar yapmak, eleştiri ve değer yargıları sunmak suretiyle toplumu aydınlatmak, kamuoyu oluşturmak, böylece toplumun düşünce ve kanaatlere ulaşmasını sağlamak ve kamu gücünü elinde tutanların üzerinde de toplumun denetimine aracı olmaktır.

19. Bununla birlikte tüm hak ve özgürlükler gibi basın özgürlüğü de mutlak ve sınırsız değildir. Bu sınırlamalar arasında özel hukuk açısından önemli olan, kişilik hakkı yönünden getirilen sınırlamalardır. Basın özgürlüğü gibi kişilik hakkı da, bir temel hak olarak Anayasa’da birçok hükümle güvence altına alınmıştır. Esasen Anayasa’da güvence altına alınan temel hak ve özgürlüklerin birçoğu, kişilik hakkının kapsamına giren değerleri koruyan düzenlemeler içermektedir. Nitekim Anayasa’nın 26. maddesinde düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünün kişilerin şöhret veya haklarının korunması amacıyla sınırlanabileceği düzenlenmektedir. Mutlak ve sınırsız bir hak olmayan basın özgürlüğünün düzenlendiği Anayasa’nın 28. maddesinde de açık bir şekilde basın özgürlüğünün sınırlanmasında Anayasa’nın 26. maddesi hükmünün uygulanacağı ifade edilmiştir.

20. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin ifade özgürlüğünü düzenleyen 10. maddesinde de herkesin görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahip olduğu, bu hakkın haber veya fikir alma ve verme özgürlüğünü de içerdiği ifade edildikten sonra bu özgürlüklerin demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak *“başkalarının şöhret ve haklarının korunması için”* yasayla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlamalara ve yaptırımlara bağlanabileceği ifade edilmiştir.

21. İtiraz konusu kuralın yer aldığı maddede, süreli yayınlarda kişilerin şeref ve haysiyetini ihlal edici veya kişilerle ilgili gerçeğe aykırı yayım yapılması halinde, bundan zarar gören kişinin yayım tarihinden itibaren iki ay içinde göndereceği suç unsuru içermeyen, üçüncü kişilerin hukuken korunan menfaatlerine aykırı olmayan düzeltme ve cevap yazısını, sorumlu müdürün hiçbir düzeltme ve ekleme yapmaksızın, günlük süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren üç gün içinde, diğer süreli yayınlarda yazıyı aldığı tarihten itibaren üç günden sonraki ilk nüshada aynı puntolarla ve aynı şekilde yayımlamak zorunda olduğu ifade edilmiştir. İtiraz konusu kuralla ise söz konusu düzeltme ve cevap yazısının, ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda yayımlanmak zorunda olduğu belirtilmiştir.

22. Cevap ve düzeltme hakkı, kişilerin şeref ve itibarına hukuka aykırı olarak müdahale edilmesi halinde başvuru ve bu müdahalelerin gecikmeksizin ortadan kaldırılması suretiyle kişilerin şeref ve itibarını korumayı amaçlayan bir yoldur. Bu hakkın amacı, basın özgürlüğü ile kişilik hakkı arasında gerekli hassas dengenin kurulmasını sağlamaktır. Bu hak kişilere haksız zarar veren, onlar hakkında gerçek dışı bilgiler yayan, şeref ve itibarlarını ihlal eden

basın kuruluşlarının sahip olduğu yayımı kullanma imkânını, söz konusu yayımdan zarar gören kişilere vererek bu konulardaki cevabını yayımlamaya basın faaliyetinde bulunanları zorunlu tutmaktadır. Ancak bu hak, basın özgürlüğünün ve basın mensuplarının haber verme ve eleştiri haklarının özüne dokunmayacak ve aynı zamanda hak sahibinin çıkarlarını koruyacak şekilde kullanılmalıdır.

23. İtiraz konusu kuralın, düzeltme ve cevap hakkının yayımlanma şeklini belirlemek suretiyle basın özgürlüğüne müdahalede bulunduğu açıktır. Ancak basın özgürlüğüne yapılan müdahalede ile bu özgürlük tamamen ortadan kaldırılmadığı veya kullanılamaz hale getirilmediği için hakkın özüne dokunan bir müdahalede bulunulduğu söylenemez. Dolayısıyla kuralla ilgili olarak değerlendirilmesi gereken husus, bu müdahalenin meşru amaçlara dayanıp dayanmadığı, söz konusu kısıtlamanın demokratik toplum düzeninin gerekleri ile ölçülülük ilkesine uygun olup olmadığıdır.

24. Basının önemli bir güç olarak ortaya çıktığı günümüzde, bu güç karşısında kişilerin toplum içinde saygınlık ve kişiliklerinin korunması ihtiyacının giderek arttığı açıktır. Basın özgürlüğünün kabulü yanında, cevap ve düzeltme hakkının belli şartlar dâhilinde bireyin ifade özgürlüğünü de koruma fonksiyonunun bulunduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Zira cevap ve düzeltme hakkı, aynı zamanda bireyin ifade özgürlüğünün bir parçası olup, bu hakkın kullanılmasını sağlamak, devletin ifade özgürlüğü kapsamında pozitif yükümlülükleri kapsamındadır. Aksi takdirde, basının özgürlüğü karşısında bireyin ifade özgürlüğünün korumasız kalma tehlikesi ortaya çıkmaktadır.

25. İtiraz konusu kuralla, süreli yayınlarda şeref ve haysiyeti ihlal edici veya gerçeğe aykırı yayım yapılan ve bundan zarar gören kişilerin düzeltme ve cevap yazılarının ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda yayımlanması öngörülmektedir. Kuralın yer aldığı maddenin gerekçesinde, kişilerin şeref ve haysiyetinin korunması ve toplumun doğru bilgilendirilmesinin sağlanması yönünden çok büyük önem taşıyan düzeltme ve cevap hakkına işlerlik ve etkinlik kazandırmak amacıyla yeniden düzenlendiği ifade edilmektedir.

26. İtiraz konusu kuralın, şeref ve haysiyeti ihlal edici veya gerçeğe aykırı yayım yapılan ve bundan zarar gören kişilerin cevap ve düzeltme yazısının, ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda yayımlanması suretiyle kişilerin şeref ve haysiyetinin korunmasını, toplumun doğru bilgilendirilmesini ve kişilik hakkına aynı şekilde korunma imkânı sağlamayı amaçladığı anlaşılmaktadır. Düzeltme ve cevap hakkı, kişilere basın karşısında en hızlı şekilde ve aynı silahlarla korunma imkânı sağlamayı öngörmektedir.

27. Kişilerin düzeltme ve cevap hakkının, ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda yayımlanması suretiyle kullanılmasının bu sayfa ve sütunları takip eden kamuoyuna ulaşmak bakımından en etkili yol olduğu kuşkusuzdur. Zira bir süreli yayının tüm sayfa ve sütunlarının okuyucu açısından aynı önem ve okunma oranına sahip olduğu söylenemez. Kanun koyucunun kuralla, süreli yayınlarda kişilik haklarına hukuka aykırı şekilde müdahale edilen kişilerin cevap ve düzeltme yazılarının aynı sayfa ve sütunlarda yayımlanmak suretiyle bu yazıların en az kişilik haklarına müdahale eden yayınlar kadar okunmasını sağlayarak cevap ve düzeltme hakkına işlerlik kazandırmayı ve bu hakkı etkili kılmayı amaçladığı anlaşılmaktadır. Bu bağlamda kural, basın özgürlüğü ile kişilik hakkı arasında, kişilik hakkı aleyhine bozulan dengenin yeniden kurulmasını sağlamaya yönelik bir düzenleme olup, kuralın basın özgürlüğüne orantısız bir müdahale teşkil ettiği söylenemez. Dolayısıyla kural demokratik toplum düzeninin gerekleri ile ölçülülük ilkesine aykırı değildir. Bu nedenle, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Esas Sayısı : 2016/165
Karar Sayısı : 2017/76

28. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2., 13., 17., 26., 28. ve 32. maddelerine aykırı değildir. İptal talebinin reddi gerekir.

29. Kuralın Anayasa'nın 10., 38. ve 90. maddeleri ile ilgisi görülmemiştir.

IV- HÜKÜM

9.6.2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 14. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "...*ilgili yayının yer aldığı sayfa ve sütunlarda...*" ibaresinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, 15.3.2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan

Başkanvekili

Başkanvekili

Zühtü ARSLAN

Burhan ÜSTÜN

Engin YILDIRIM

Üye

Üye

Üye

Serdar ÖZGÜLDÜR

Serruh KALELİ

Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye

Üye

Üye

Recep KÖMÜRCÜ

Nuri NECİPOĞLU

Hicabi DURSUN

Üye

Üye

Üye

Celal Mümtaz AKINCI

Muammer TOPAL

M. Emin KUZ

Üye

Üye

Üye

Hasan Tahsin GÖKCAN

Kadir ÖZKAYA

Rıdvan GÜLEÇ

Esas Sayısı : 2016/165

Karar Sayısı : 2017/76

Üye

Recai AKYEL

Üye

Yusuf Şevki HAKYEMEZ